

Az elmúlás vázlatai

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 11. szám, 2018. március 14.

Bari Károly: Csönd. Kalligram Kiadó, Budapest, 2017, 32 oldal, 2500 Ft

Három évtizedes csöndet tör meg a maga tizenkét versével most a *Csönd*. Letisztult, feszesre komponált, a végsőig érlelt mestermű mindahány. Minden elemükben távol a „cigánysors vöröslő mómora / tombold ki magadat!” elhivatott, szenvedélyes pátozától (*Hegedűk vijjogásából*), a kiválasztottság egykori öntudatától, egyfajta keserű, rezignatív összegzéshez, a számvetés néhol melankolikus, máshol illúziótlanul tárgyilagos tónusához jutva el. A versekbeli történések epikus keretét a lírai hős éjszakai hazaútja teremti meg (*Éjszakai utazás*), pulzáló fájdalmát pedig a változatlanság tapasztalata, a mélyszegénység, a kirekesztettség, a méltó élet esélyétől elzárt, kifosztott létezés újratermelő, generációról generációra hagyományozott, örök mivoltával való szembesülés hívja elő.